

NS-Nieuwsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler in oorlog : Wat is er *echt* gebeurd?

door A.V. Schaerffenberg

Deel 1

Voorwoord van de uitgever

Hitler at War: What Really Happened? is in wezen een uitgebreide editie van *Adolf Hitler: Bungling Amateur or Military Genius?*, gepubliceerd in 2003.

Fascinerend, controversieel en zelfs gedurfd beschrijven het best dit unieke revisionistische werk. Zeventig originele illustraties uit het Derde Rijk zijn toegevoegd om het nog gemakkelijker te maken.

Natuurlijk worden geschiedenisboeken geschreven door de overwinnaars. Hoe groter en bloediger de oorlog, hoe groter de demonisering van de overwonnen vijand. Dit is vooral waar als er geen tekort is aan skeletten in de eigen kast.

Het is geen wonder dat er over het algemeen niets positiefs wordt toegegeven over de Fuehrer van nationaal-socialistisch Duitsland. Zijn rang als korporaal in de Eerste Wereldoorlog wordt genoemd, maar zijn uitmuntende gevechtssdienst wordt genegeerd. Zijn ansichtkaarten zijn geen geheim, maar weinigen hebben zijn verbluffende schilderijen gezien.

Jenghiz Khan werd ooit op dezelfde manier bekeken. Tegenwoordig is hij een

ationale held in Mongolië, net zoals Napoleon dat is in Frankrijk. Houdingen veranderen in de loop der eeuwen.

Nu ik erover nadenk: Leven we niet in een nieuwe eeuw, of zelfs een nieuw millennium?

Laat de geschiedenis ons niet zien dat het evangelie van vandaag het bijgeloof van morgen wordt en de ketterij van vandaag de waarheid van morgen?

Hoe kon de man, *zoals hij in de vijandige propaganda werd voorgesteld*, bereiken wat hij deed? Hij kwam aan de macht ondanks een gebrek aan titel, rang en geld, hij herbouwde de verwoeste economie en hij hield de halve wereld zes jaar lang tegen! *Geen raaskallende gek kan dat allemaal gedaan hebben!*

In ieder geval zal deze zeer "politiek incorrecte" behandeling van het grootste gewapende conflict in de wereldgeschiedenis zeker een paar wenkbrauwen doen fronsen. En om ruimdenkende lezers aan te moedigen om zelf dieper te graven op zoek naar dat ongrijpbare juweel dat bekend staat als de waarheid!

Inleiding: Slechte daden

Slechte daden zullen opkomen, hoewel de hele aarde ze voor de ogen van de mensen bedekt."

William Shakespeare, *Hamlet*

Met de mogelijke uitzondering van de kruisiging is geen enkele andere gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid het onderwerp geweest van zoveel boeken, speelfilms en televisieprogramma's als de Tweede Wereldoorlog. Waarom? Er gaat geen dag voorbij zonder publieke herinneringen aan de "Holocaust" en zijn historische associaties. Geen enkel ander conflict komt in de buurt van zoveel overweldigende aandacht. Was het, volgens de marxistische Joodse schrijver Studs Terkel, "de goede oorlog" --- een zwart-wit, kant-en-klare strijd van Goed tegen Kwaad? Of definieerde de nationaalsocialistische *Gauleiter* Julius Streicher de uitkomst ervan vanuit het perspectief van de naoorlogse Neurenbergprocessen als "de triomf van het Joodse Wereldrijk"? Wat verklaart de enorme hoeveelheid materiaal over de Tweede Wereldoorlog in vergelijking met vrijwel alle andere onderwerpen?

Misschien omdat het minder een wereldoorlog was dan een *wereldrevolutie*. Net zoals er Amerikaanse, Franse en Russische Revoluties waren geweest - elk met een wereldwijde impact - zo transformeerde de Duitse Revolutie de wereld. Zoals de Amerikaanse journalist Douglas Brinkley het als ooggetuige beschreef: "Nooit eerder heeft de wereldgeschiedenis zoiets als de nationaalsocialistische revolutie

van 1933 voortgebracht - zo vrij van de uiterlijke manifestaties van andere revoluties. Vrij van bloedvergieten, precies, definitief en snel. Als een revolutie ooit haar morele rechtvaardiging heeft bewezen door de eerlijkheid waarmee ze werd uitgevoerd, dan is het wel de Duitse Revolutie van 1933 onder de vooruitziende, energieke en succesvolle leiding van de kanselier van het volk, Adolf Hitler."

Het is waar dat de strijd om de macht een relatief bloedeloze aangelegenheid was geweest, ondanks de politieke moorden op zo'n 240 NSDAP-kameraden. Het Derde Rijk werd slechts zes jaar van ongemakkelijke vrede gegund, voordat de militaire fase op 1 september 1939 begon. Eigenlijk was de revolutie al veel eerder begonnen, toen Adolf Hitler in 1920 voor het eerst publiekelijk zijn nationaal-socialistische programma aankondigde. Die aankondiging was in feite een oorlogsverklaring aan het Internationale Jodendom en al zijn werken. De vijanden waarmee hij toen als politiek leider werd geconfronteerd, waren dezelfde waarmee hij later als krijgsheer werd geconfronteerd.

Zijn "Levensfilosofie", zoals hij het omschreef, raakte de grondvesten van de economische slavernij en de raciale dood waar de niet-Joodse mensheid, murw gebeukt door materialisme en propaganda, naartoe werd gesleurd. Vandaar de wereldwijde reactie tegen hem. Het begon in Duitsland, politiek (via de gevestigde partijen), toen met fysiek geweld (communistische terreur), gevolgd door wet-tigheid (toen de NSDAP werd verboden). Omdat deze maatregelen er niet in slaagden om Hitlers verkiezing aan de macht te voorkomen, escaleerde de reactie internationaal naar economische sancties, media-agitatie en de laatste methode waartoe tirannen steevast hun toevlucht nemen, militaire actie.

Meer dan zestig jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 blijft vrijwel elk exemplaar uit dat enorme corpus van literatuur over de Tweede Wereldoorlog met dogmatische vasthoudendheid herhalen dat Adolf Hitler vijandelijkheden uitlokte om de wereld te veroveren, waarvan de volkeren alleen maar in vrede wilden leven. Zijn enige doel nadat hij aan de macht was gekomen, wat hij deed door zich een weg naar de kanselarij te terroriseren, was om zo snel mogelijk militaire agressie uit te voeren. Hij pestte kleine, weerloze naties zoals Polen en Tsjecho-Slowakije en overwon Frankrijk alleen omdat hij zich al lang op een oorlog had voorbereid, terwijl de Fransen zelf te volgzaam waren om veel weerstand te bieden, hoewel ze helden van het verzet waren. De Fuehrer ontmoette al snel zijn gelijke in Winston Churchill.

Gefrustreerd door zijn onvermogen om de ontembare geest van de democratie in Groot-Brittannië te overwinnen, creëerde Hitler op dwaze wijze een tweede front door Rusland aan te vallen. De Duitsers hadden eerst geluk, maar werden bij Stalingrad verslagen door Hitlers amateuristische inmenging in de professionele strategieën van zijn generaals. Krankzinnig verklaarde hij de oorlog aan de Verenigde

Staten, wiens president zo hard had gewerkt voor de wereldvrede. De fantastische blunders van de Fuehrer leidden onvermijdelijk tot de invasie in Normandië en bijna een jaar later gaf hij zijn oorlogsschuld toe door zelfmoord te plegen in plaats van zichzelf te verdedigen in een eerlijk proces in Neurenberg.

Hitler werd voornamelijk overwonnen omdat zijn antisemitische waanzin de topwetenschappers van Duitsland, van wie de meesten Joden waren, dwong om naar het Westen te migreren, waar ze met tegenzin de atoombom ontwikkelden voor de VS. Ook zijn poging om de onschuldige Europese Joden uit te roeien, die hij gebruikte als onschuldige zondebokken voor de welverdiende kwalen van Duitsland, leidde vitaal materiaal en mankracht af van de oorlog en verzekerde zo de nederlaag. Als de Duitsers hadden gewonnen, zou iedereen op aarde tot slaaf gemaakt of vermoord zijn.

Er worden nog steeds duizenden boeken, televisieprogramma's en films geproduceerd die deze uniforme versie van de Tweede Wereldoorlog napraten. Alle militaire successen van de Geallieerden worden stevast afgeschilderd als "heroïsche overwinningen", terwijl elk Duits succes in deze eenzijdige geschiedenissen wordt veroordeeld als "een gruweldaad". De situatie wordt bondig omschreven door populair-wetenschappelijk schrijver John Anthony West. "Omdat de geschiedenis van zo ongeveer alles wordt geschreven door de winnaars," schrijft hij, "is het altijd moeilijk om te peilen, te oordelen, soms zelfs te weten dat er een strijd heeft plaatsgevonden of dat er een aan de gang is. De winnaars hebben de vrijheid om alles wat hun 'officiële' versie niet ondersteunt te verdraaien, verkeerd voor te stellen of te negeren, en dat doen ze ook. Het is deze versie die op scholen en via de reguliere media wordt verspreid. Als gevolg daarvan krijgt het publiek, en accepteert het over het algemeen, wat het geleerd is.

West, geen vriend van het nationaalsocialisme, heeft niettemin de vinger op het probleem gelegd: de algemeen aanvaarde geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog is een "winnaarsverhaal". De geallieerde, of beter gezegd, de *Joodse* versie van dat wereldvervormende conflict heeft sinds 1945 elke informatiebron gedomineerd. Het doel van dit boek is dan ook om de andere kant van het verhaal te laten zien, die niemand te weten mag komen. Het is "de nieuwe kleren van de keizer" van onze tijd. Het noemen van de waarheid over Hitler is het toppunt van politieke incorrectheid en zal je in veel zogenaamd beschaafde landen achter de tralies doen belanden. In 2005 begon de Britse historicus David Irving een gevangenisstraf van dertien jaar uit te zitten in Oostenrijk "voor het ontkennen van de Holocaust", een van de vele slachtoffers die in hoofdstuk 17 worden genoemd.

In de Verenigde Staten zullen auteurs die zelfs maar een onpartijdige beschrijving van het nationaal-socialisme proberen te geven, hun werken nooit gepubliceerd zien worden door de mainstream bedrijven. Een goed voorbeeld hi-

ervan is de eerder genoemde Irving, die in de gevangenis zit. Voordat hij werd opgesloten op beschuldiging van ontkrachting, werd zijn boek over Dr. Joseph Goebbels, een van de belangrijkste persoonlijkheden van het Derde Rijk, in 1995 geaccepteerd voor productie door een grote New Yorkse firma, St. Letterlijk op het moment dat de pagina's van de pers rolden, werd het bedrijf publiekelijk en met succes onder druk gezet door Joodse groepen, met name de Anti-Defamation League of B'nai B'rith, om de productie van het boek van de heer Irving op te schorten. Hun reden: hij bood bewijs dat de vermeende uitroeiing van zes miljoen Joden door de Nationaal Socialisten tijdens de Tweede Wereldoorlog in twijfel trok.

Aan het eind van de jaren 1980 werd een heel magazijn met exemplaren van *The Myth of the 20th Century*, een boek van Alfred Rosenberg, de nationaalsocialistische filosoof, in brand gestoken door leden van de Jewish Defense League, die later publiekelijk opschepten over hun brandstichting. Het is dan ook geen wonder dat de meeste mensen een eenzijdige, anti-Hitler kijk op de Tweede Wereldoorlog hebben. Het wordt hen niet alleen onmogelijk gemaakt om de nationaalsocialistische versie te leren kennen; ze krijgen ook consequent doorzichtig vijandige, emotioneel gemaakte, historisch onjuiste films voorgeschoteld, zoals *Schindler's List* en *Saving Private Ryan* door meestal Joodse producenten (Steven Spielberg). Door hun aard zijn deze propagandisten vanzelfsprekend niet in staat om onbevooroordeelde visies te geven op de oorlog of iets anders dat Joodse belangen raakt. "Hitler's Inferno", een populair, tweedelig l.p. dat eind jaren 1950 werd uitgebracht en op dit moment nog steeds verkrijgbaar is op geluidsband, bevat originele opnames van nationaalsocialistische muziek en toespraken, afgewisseld met een Engelstalige verteller die zijn luisteraars vertelt: "Als Hitler zijn geluk een beetje in een andere richting had geduwd, had hij misschien gewonnen, en dan zouden jij en ik, en al onze families, vreselijk zijn gestorven." Dezelfde opname bevat fragmenten uit een toespraak van de Führer waarin hij zegt: "Als zwakke en timide mensen niets te maken willen hebben met onze Beweging, kunnen we altijd rekenen op de jeugd om aan onze kant te staan." Maar zijn uitspraak in het Duits wordt onvertaald gelaten, terwijl de Amerikaanse verteller over deze regel uit Hitlers toespraak zegt: "Hij schreeuwt om bloed!".

In een andere, soortgelijke commerciële opname ("Geluiden van het Derde Rijk") die in massa geproduceerd werd voor publieke consumptie, wordt een gesproken zin van de nationaalsocialistische arbeidersleider, Dr. Robert Ley, vertaald als "De Joden zijn Gods wraak op de wereld!". Dr. Ley zei eigenlijk: "De god van de Joden is de god van de wraak" - een bijzonder toepasselijke opmerking, gezien het onderwerp dat hier opnieuw wordt onderzocht.

Dergelijke openlijke, opzettelijke onjuiste voorstellingen van zaken hebben sinds

1945 absoluut elke openbare informatievoorziening over de Tweede Wereldoorlog gedomineerd. Iedereen die dergelijke leugens aan de kaak probeert te stellen, mag simpelweg niet gehoord worden of wordt weggezet als een "holocaustontkenner". Alle televisienetwerken en grote uitgeverijen zijn voor altijd gesloten voor critici van politiek correcte versies van het verleden, vooral als het gaat om iets dat met Hitler te maken heeft. Niemand mag iets leren over het nationaal-socialisme tenzij het eerst door een filter van bevooroordeelde vijandigheid is gegaan die teruggaat tot het begin van de 20e eeuw.

Meer dan twintig jaar lang imiteerde acteur Erich von Stroheim op dramatische wijze de stereotype Duitse militarist, compleet met monocle en duellerende littekens, in tientallen Amerikaanse speelfilms. Hij werd door Hollywoodpublicisten op onvervalste Orwelliaanse wijze aangeprezen als "de man die je graag haat". Von Stroheim schilderde eerst Pruisische en daarna Nazi-officieren steevast af als stijf arrogant, wreed en bedrieglijk voor generaties Amerikanen die werden gehersenspoeld om zijn gemene karakteriseringen als authentieke portretten te accepteren. Vrijwel niemand van zijn kijkers realiseerde zich dat "von Stroheim" in 1967 in de *Encyclopaedia Judaica* vermeld stond als Jood en dat zijn "von" deel uitmaakte van een valse toneelnaam. De Joodse Otto Preminger zette de traditie van von Stroheim voort in de jaren '50 en '60 en bestendigde het stereotype van het sadistische nazi-monster dat alleen de dood waard was. Hitler zelf werd het vaakst geportretteerd door een andere Joodse acteur, Luther Adler.

Om de hele zaak in een notendop samen te vatten: na de Eerste Wereldoorlog grepen de Joden vrijwel onbeperkte macht over een Duitsland dat was verslagen. In 1933 gooide Hitler ze eruit. Uit angst dat andere naties zijn voorbeeld zouden volgen, schilderden de verdreven Joden hem af als het ergste kwaad dat vernietiging verdiende. Bijgevolg hebben de meeste mensen een grondig vertekend beeld van de Tweede Wereldoorlog in het algemeen en het nationaalsocialisme in het bijzonder. En dat komt omdat de daders van dit gefabriceerde beeld zwaar geïnvesteerd hebben - politiek en financieel - in de universele acceptatie ervan. Hun eigen leven en de wereld die ze hebben uitgevonden zijn voor hun bestaan absoluut afhankelijk van deze wederzijds overeengekomen fictie.

Als, met andere woorden, hun geaccepteerde versie van de oorlog onwaar is, dan is het hele raamwerk van onze beschaving zoals die zich sinds 1945 heeft ontwikkeld, gebouwd op onwaarheid. Het ontmaskeren ervan ondermijnt het fundament van de moderne samenleving. Een populaire, gewelddadige afwijzing van alle politieke en informatieve autoriteiten die floreren op hun leugens over het nationaal-socialisme is een onvermijdelijk gevolg. Wat zal er gebeuren wanneer de generaties niet-Joden op onze planeet, die zijn opgevoed om met de Joden te sympathiseren als de grote slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog, eindelijk inzien dat zij

in plaats daarvan de aanstichters waren en de ergste wreedheden begingen? Hoe zullen deze ontwaakte niet-Joden reageren nadat ze in staat zijn om de escalatie van kwaadaardige implicaties van dat conflict naar hun eigen tijd te traceren? Een algemeen ontwaken over de Joodse overheersing van alle machtswegen zou kunnen uitmonden in een *fuor Caucasoidus*, waarvan de impact op de huidige beschaving niet minder verwoestend zou zijn dan de Germaanse invasies die vijftien eeuwen geleden het gedegenerende Romeinse Rijk vernietigden.

Hoewel deze korte geschiedenis nauwelijks meer is dan een overzicht van het Europese theater in de Tweede Wereldoorlog, is het wel een van de eerste in zijn soort. De verschijning ervan, na tientallen jaren van niet aflatende vijandigheid jegens en flagrante onderdrukking van nationaalsocialistische opvattingen, getuigt op zichzelf al van hun aangeboren en krachtige geldigheid. In een laatste brief aan zijn zoon, Harald, schreef Dr. Joseph Goebbels vanaf de brandende ruïnes van Berlijn: "Op een dag zullen de leugens uit zichzelf afbrokkelen en zal de waarheid weer zegevieren. Dat zal het moment zijn waarop we boven alles zullen uit-torenen, schoon en smetteloos, zoals we altijd hebben geprobeerd te zijn en onszelf hebben gelooft te zijn" (28 april 1945).

Het doel hier is om tenminste enkele van de meest flagrante vervalsingen te confronteren die nog steeds algemeen geaccepteerd worden als onweerlegbare feiten. De officiële geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog is geschreven door degenen die de echte helden hebben opgehangen in Neurenberg. *Hitler in Oorlog* presenteert hun kant van het conflict. En probeert enkele van de ergste verkeerde voorstellingen over Hitler te weerleggen die door het grote publiek als historisch heilig geschrift worden opgeslokt.

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

